

N:o 33.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Maj 1875, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om meddelande af bestämmelser rörande verkan af skriftliga aftal.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 158) har Herr *Liss Olof Larsson* förmält, hurusom domstolarne i sådana fall, då, vid sidan om skriftligen upprättade och bevitnade kontrakt, muntliga förbehåll egt rum, tillerkänt dessa senare laga verkan, oaktadt de stått i strid med de skriftliga dokumenten och dessa, hvilka varit af beskaffenhet att kunna öfverlätas, kommit i tredje mans hand, utan att denne om berörda förbehåll haft kännedom; och då enligt motionärens åsigt tryggheten i rättsförhållanden häraf rubbades, har han föreslagit, »det Riksdagen för sin del må besluta en lagbestämmelse, hvarigenom må förklaras, att behörigen upprättade och underskrifna skriftliga aftal skola vara gällande, äfven om muntliga vilkor blifvit gjorda, som, om de tillämpades, skulle förändra eller upphäfva den skrifna handlingens innehåll».

Den af motionären här framställda fråga, huruvida vid sidan af skriftliga aftal och företrädesvis sådana, som innefatta bemyndigande för endera af kontrahenterne att öfverlåta den derpå grundade rättighet på tredje man, kunna med laga verkan göras muntliga bestämmelser eller förbehåll, hvarigenom aftalet inskränkes eller förändras, är obestridligen af den vigt, att den förtjear lagstiftarens uppmärksamhet. Den utgör en del af bevisningsläran; och de ofullständiga stadganden i detta afseende, som innefattas i vår nu gällande lag, komma utan tvifvel under

Bih. till Riksd. Prot. 1875. 7 Saml. 24 Häft.

behandling vid den omarbetning af Rättegångsbalken, som, enligt hvad känt är, blifver ett af de första föremålen för Lagberedningens verksamhet.

De aftal, som motionären egentligen afsett, lära också hafva till föremål nyttjanderätt till fast egendom, i afseende å hvilka torde kunna ifrågasättas, huruvida icke skriftlig form, likasom i fråga om öfverlåtelse af sådan egendom, ovilkorligen bör föreskrifvas och vid hvilka således, i öfverensstämmelse med 1 Kap. 2 § Jorda-balken, alla vilkoren böra utsättas.

Då likväl motionären icke härom framställt förslag, och den vidlyftigare behandling af bevisningsläran, hvartill motionen må anses gifva anledning, icke nu kan blifva föremål för Utskottets verksamhet eller lämpligen torde böra företagas under afbidan på den mera genomgående utredning i detta ämne, som lärer vara att förvänta af Lagberedningen, anser Utskottet sig böra hemställa,

att föreliggande motion ej må till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 Maj 1875.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
